

Rapport från lag Esterna

Kvart över sju kom vi iväg från samlingspunkten i Huddinge och tog riktning på Uvängen på Södertörn som första anhalt. Vi hoppades se en del fåglar på vägen och lite rovfågel kring Uvängen.

Korpen blev vår första art för dagen, senare såg vi ytterligare många exemplar. Sedan skator och kråkor, någon knipa och storskrake. När vi stannade till vid en gård, kunde vi notera grönfinkar, blåmesar och talgoxar.

Kort före Uvängen flög kråkor och skator upp från fältet och så en ormvråk. När vi tittade bort mot platsen de kom ifrån, såg vi att där - ett femtiotal meter från vägen - låg en rådjurskropp, som fåglarna hackade i.

Uppenbarligen ett påkört djur, som slängts ut på fältet.

Vid Uvängen var det tyst och stilla. Ett svep med tuben gav ändå en fjällvråk, som satt stilla på en jordhög ute på ett fält.

Nu flög de första måsarna och trutarna över oss för att söka sig ut på åkrarna att söka föda. Talrikast var dock kajorna som fanns överallt, ofta i stora flockar.

Vi åkte ned till Östra Styran och äntrade tornet efter att ha sett på några ettriga entitor. I tornet sökte vi efter den förväntade varfågeln, men hittade ingen (senare såg en annan grupp att den för dagen satt oväntat lågt i vassen). Däremot kom en havsörn flygande nästan över tornet. När den kommer så nära är det en mycket mäktig syn. Dagens främsta obs enligt min mening. Sedan ropar Jüri-Karl ut en rovfågel vid horisonten. Det tar en god stund innan jag får syn på den. Jag lyckas inte bestämma den, men Jüri-Karl har sett tillräckligt för att avgöra saken: de spetsiga vingarna, flyktsättet och den långa stjärten ger en tornfalk.

Vidare mot Torö. Strax före bron över sundet en salskrake. Vi gör ett stopp vid Herrhamra ängar, vilket ger de första gulsparvarna och domherrarna. Ingenting anmärkningsvärt. Däremot noterar vi hela tre grupper av fågelskådare, som anländer efter oss. Vid Ankarudden flyger ytterligare en havsörn men på långt håll. Inte tillnärmelsevis så mäktig obs som vid Styrantornet.

På Stenstranden får vi hjälp med att hitta en ejder. Men de tobisgrisslor, som skall finnas där, hittar vi inte. Vid Örudden blir det några småskrakar och ganska många havstrutar. Vi missar dock skäggdoppingarna, som skall ha hållit till ute i viken inte långt från det ryska tankfartyget, som ankrat upp där.

Sakteliga noterar vi de tre vanligaste hackspettarna men lyckas missa mindre, som några hört innan vi kom fram till parkeringsplatsen. Här blir det en kort fikastund också.

I Alhagen knäpper och knarrar det av gårdsmygar lite överallt. Ingen mindre hackspett här heller. Strömstaren, som setts tidigare på dagen vid utloppet är borta. Några talgoxar retas med att låta som bofinkar en god stund men börjar sen fila som alldeles vanliga talgoxar. I några höga björkar trrtar några stjärtnesar. Vid fågelmatningen intill parkeringen är det några bergfinkar, när vi återvänder för avfärd. Och se, där flög en häger, den första för dagen.

Vi gör en kort sväng bort till Sandemar och kollar av Svärdsnäsviken. Nästan bara vigg. Nu är klockan redan två och det börjar bli bråttom. Fort vidare

till Tyresö slott, där vi kan boka en strömstare. Sedan snabbt vidare mot Strömmen...

Vid Strömmen ser vi ingen stjärtandshona, som rapporterats i veckan. Och det tar t o m tid innan vi ser de första sothönsen. Och just när någon säger att nu missar vi nog tamduva, så kommer en flygande. Men var är måsarna?

När vi kommer bort till bron mot Skeppsholmen, ser vi först ganska många sothöns. Och sedan långt bort vid KF-byggnaden vid Slussen en massa måsar. Av kroppsställningen på vattnet är vi ganska säkra på att det är skrattmåsar, men åker ändå till Slussen för att slutgiltigt fastställa det.

Det har ju redan börjat bli mörkt. Och framme där kommer skrattmåsskriet. Det ligger flerahundra på vattnet.

Det blev ingen gråsparv, så nästa år får vi väl också börja med att kryssa sparven liksom Sparvletarna denna gång, som gjorde den missen förra året. Dessutom ser vi ingen gås alls, fast vi hade räknat med åtminstone kanadagås. Några solklara missar alltså.

Ändå var vi ganska nöjda med våra 48 arter. En del av missarna får tillskrivas att vi bara hade en tubkikare. Annars hade vi nog plockat åtminstone tobisgrisslorna och doppingarna. Något får tillskrivas en ännu inte helt fulländad planering. Vi borde naturligtvis ha besökt Råstasjön och Lötsjön för rörhöna, kricka och några gäss.

Om vi gör detta till nästa år, så borde vi nog ha potential för uppemot 60 arter.

Återsamlingen var mycket trevlig. Man fick en bra översikt över vilka fåglar man kan träffa på så här under vintern. Men några annars självklara vinterarter som sidensvansar, gråsiskor och vinterhämlingar saknades nästan helt.

Vid återsamlingen återsåg jag en gammal vän som jag inte sett på 40 år, min tidigare granne Leif. Inte hade jag en aning om att han hade hållit på med skådning hela tiden, medan jag själv gjorde ett längre uppehåll.

De övriga i gruppen var min gamla klasskamrat Jüri-Karl Seim, hans sambo Anu och hans dotter Liisa.

ÜLO IGNATS, Esterna